

עֵיר וְקָדִישׁ מִזֶּשְׁמִינָה נְחִית

זֶה הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה
שֶׁבָּנוּ בְּיַד מֹשֶׁה
וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּרָצוֹן יָרַדְתָּ מִשָּׁמַיִם
וְשָׁכַנְתָּ בְּתוֹכָם
וְעָמַדְתָּ עַל יְרֵכֵיהֶם
וְעָרַמְתָּ אֹתָם
מִכָּל חַיֵּי הָאָרֶץ
וְעָרַמְתָּ אֹתָם
מִכָּל חַיֵּי הָאָרֶץ

סֵפֶר יָם הַיָּהוּד

דְּרָשָׁה מִכ"ק אֲדָמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּזוּהַר דַּא יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי

וְהַמְשַׁכְּלִים יִיְהוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעַ

חֹבֶרֶת מַסְפֵּר 16

תְּמוּזַת שַׁע"ד - עֵיה"ק בֵּית שֶׁמֶשׁ תּוֹכְב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ. בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ.
לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
וַיְהִי גּוֹעַם אֲדָנִי אֵלֵהִינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ.
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.
בְּשֵׁם ה' נַעֲשֵׂה וְנַצְלִיחַ

דְּרָשָׁה בְּפֶת יָם חוֹדֶשׁ סִיּוֹן תּשׁע"א

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים, רְאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, וּמְזִכֵּי הַרְבִּים שְׁאֲרָגְנוּ
אֶת קְבוּץ הַגְּדוּל הַזֶּה, וְכֹל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

כְּתוּב בַּפְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ, "וַיִּקַּח קִרְח", וְאָמְרוּ בְּזוֹהַ"ק (קִרְח קע"ו ע"א), וַיִּקַּח
קִרְח, מֵאֵי וַיִּקַּח? לָקַח עֲצָה רַעָה לַעֲצֹמוּ שְׁכָל הַרְוּדָף אַחֲרֵי מַה שְּׂאִינוּ
שְׁלוֹ מִפְּסִיד גַּם אֶת חֶלְקוֹ, וְאָמְרוּ חַז"ל, (בְּרַש"י בָּאן טז ז'), "וַקִּרְח שִׁפְקַח הִיָּה מַה
רָאָה לְשִׁטוֹת זֶה, עֵינָיו הִטְעִתוּ", וּמִפְּרֵשׁ הַרְבִּי הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, שְׁבֹן
אָדָם יֵשׁ לוֹ שְׁנַי עֵינַיִם, בְּאֶחָד צָרִיף לְרֵאוֹת גְּדֻלַּת הַבוֹרָא, וּבְשֵׁנַי שְׁפִלוֹת
עֲצֹמוֹ, וְקִרְח הִסְתַּכַּל רַק בְּעֵין אַחַת עַל גְּדֻלוֹת הַבוֹרָא וְלֹא הִסְתַּכַּל בְּשְׁנַי עֵינַיִם
גַּם עַל שְׁפִלוֹת עֲצֹמוֹ, וְזֶה "עֵינָיו הִטְעִתוּ", שֶׁהִסְתַּכַּל רַק בְּעֵין אַחַת, עַכְתָּ"ד.

וּבִאֲמַת יֵשׁ לְהַתְּבוּנָן מַנִּין יִזְכֶּה הָאָדָם לְשְׁנַי עֵינַיִם אֵלּוּ?

כְּתוּב הַמֵּרַח"ו זי"ע, מַה שְּׂאָמַר הַנְּבִיא יִרְמְיָהוּ (ד' כ"ד), "וְכָל הַגְּבָעוֹת
הַתְּקַלְקְלוּ", אֵלּוּ הַבְּחוּרִים הַתְּלִמִּידִים הַקְּטַנִּים שְׂרוּאִים אֶת מְלַמְדֵיהֶם
שְׂאִינָם רוֹצִים לְלַמּוֹד זוֹה"ק וְתוֹרַת הַסוּד, עַל כֵּן גְּבָעוֹת אֵלּוּ נִתְקַלְקְלוּ וְלָבָם
שָׂרַשׁ פּוּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה וְעֻלְתָּהּ בָּהֶם חִלוּדַת טִיט וּרְפֶשׁ לְכַפּוֹר בְּחֻכְמַת
הָאֲמַת... וְאִין סַפֵּק כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא כַּנִּזְכָּר בַּזְהַר. וְעוֹד כְּתוּב
שָׁם, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּעַסֵּק הַחֻכְמָה הַזֹּאת, וּמִנִּיעַתְנוּ מִלְּהַתְּעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת
אֲחוּר וְעָכוּב בְּנִין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרַתְנוּ הַמְּכַנֶּה וְנִקְרָא "הַדֵּר הַכְּרַמֶּל", כְּמוֹ
שְׂאָמַר הַכְּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז' ו'): "רֹאשֶׁךָ עָלֶיךָ כַּכְּרַמֶּל" ... כִּי אִין לוֹ לְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא קוֹרַת רוּחַ בְּעוֹלָמוֹ, אֵלּא כַּאֲשֶׁר עוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זוֹ.

רוּאִים שְׁכָדֵי לְזוֹכוֹת לִירַאת שָׁמַיִם טְהוּרָה, שְׂיַדַע שְׁפִלוֹת עֲצֹמוֹ מְכַרְחִים
לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וּבְכֶךָ נִצְלִים מִקְּלָקוּלִים וְכַפִּירוֹת, וְזוֹכִים
לְהַפִּיר גְּדֻלוֹת הַבוֹרָא יַתְּבַרְךָ שְׁמוֹ, וְכַאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יַעֲסֻקוּ בְּלִימּוּד הַזוֹהַר

הקדוש מיד נגאלים וניצלים מחבלי משיח. וכל עקר ביאת האדם לעולם הזה הוא כדי שילמד את הלימוד הקדוש הזה.

ובאמת כבר הרעיא מהימנא [הוא משה רבנו ע"ה] מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דווקא, כי תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ר"ט).

כתב הרמב"ם (הלכות תעניות פרק א-ג) **ודבר זה מדרכי התשובה הוא שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו, ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן, כפתוב (ירמיהו ה.כח) "עונותיכם הטו" וגו' וזה הוא שיגרם להם להסיר הצרה מעליהם.**

אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם ארע לנו וצרה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים ותוסיף הצרה צרות אחרות, הוא שכתוב בתורה (ויקרא כ"ו) "והלכתם עמי בקרי" ויהלכתי עמכם בחמת קרי", כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו, אם תאמרו שהוא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי.

יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים, עוברים, חולפים ביעף.

המצב בארץ ישראל (ויבעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והכלליות רח"ל.

ידוע מאמר חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים" (שבעים אמות). וכמדמה שכבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות החרכות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות ל"סכתה לראשי ביום נשק" (תהילים פרק קמ), דבר אחר "ביום נשק"ואי. זה נשקו של גוג (ירושלמי יבמות ע.א).

וממש בימים אלו הוציאו כרוזים להתכונן ולסדר המקלטים ולא יודעים מתי יכנס בראש של אחד המשגעים שמסביבנו להתחיל מלחמה

א. **ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש** בגימטריא (1679) כמנן **בסוכות תשבו שבועה ימים**. [וענן ה' עליהם יומם], שהשיכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתחה לרחי כלה מן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על ספנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוטה עלינו בסוכות תשבו שבועת ימים, כך תיבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק].

רח"ל, הַצָּבָא בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מִתְכַּוְּנִים ח"ו שְׁלֹא תִבּוֹא מִלְחָמָה כִּי הָאוֹיֵב הִתְחַמַּשׁ בְּטִילִים אִיוּמִים שְׁמִי יוֹדֵעַ מִי יוּכַל לְהִינָצֵל, וְכֻלָּם שׁוֹבְרִים אֶת הָרֹאשׁ מֵה לַעֲשׂוֹת, וְאִם כִּדְאִי לְהִקְדִּים וּלְפִתַח מִלְחָמָה מִצַּד יִשְׂרָאֵל, וְכִמו הָאֵילָה שְׁצוּעָקֶת לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ כְּשִׁצְרִיכָה לְלַדֵּת, כִּף עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים בְּמַצֵּב שְׁעַל פִּי דְרָךְ הַטָּבַע אֵין יוֹדְעִים מֵה לַעֲשׂוֹת?

חִיבִים אָנוּ לַעֲצֹר וּלְהִתְבַּוֵּן: נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִחְקֹרְהָ, עַל מֵה וּלְמָה כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר גְּרוּעַ מִחֲבֵרוֹ? מִדּוּעַ הַתּוֹרָה הַנִּלְמָדֶת, כְּבִיכּוֹל אֵינָה מְגִינָה וּמְצִילָה מִכָּל הַפְּגָעִים הָרְעִים. אֵיךְ זֶה שֶׁהַשְּׂכִינָה בּוֹכָה וְצוּעָקֶת וְהִגְאוּלָּה לֹא מְגִיעָה? וּבִימִים קָשִׁים אֵלּוּ הַעוֹבְרִים עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל הַשֵּׁם יִצִּילֵנוּ וְאֵין אִישׁ יוֹדֵעַ מֵה יֵלֵד יוֹם, וְרַבִּים שׁוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָה בְּמָה לַעֲוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת ה"י.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זי"ע (תִּיקוּנֵי זֹהַר, תִּיקוּן מ"ג): "וְעוֹד מִי שְׁגוֹרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק הַקְּבֵלָה וְהַחֲכָמָה (זֹהַר, פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה). - מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בָּהּ, וְאוֹמֵר שְׁאֵין אֵלָא פֶּשֶׁט בַּתּוֹרָה וּבַגְּמָרָא (לּוֹמְדִים וְכִּפְשֵׁט הַתּוֹרָה וְהַגְּמָרָא כָּל הַיּוֹם, וְהַמְבִּין וְבִין...), בְּנִדְאִי הוּא יִסְלַק אֶת הַמִּים מֵהָהוּא נָהַר וּמֵהָהוּא גֵן, אוֹי וְאָבוֹי לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְשְׁבַעַל פֶּה, וְנִחַשְׁבַּ לּוֹ, כְּאֵילוּ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְכַהוּ, וְגוֹרֵם עֲנִיּוֹת בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת!!". - וְכֵן כּוֹתֵב הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ (תִּיקוּנֵי זֹהַר, תִּיקוּן ל'): "אוֹי לְאֵלָה שְׁעוֹבְדִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּיוֹכֵשׁ, וְלֹא מְשַׁתְּדִלִים בְּלִימוּד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, אָבוֹי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת, וְחֲרִב וּבִזָּה (מִלְחָמוֹת) וְהִרְגַּ וְאַבְדָּן בְּעוֹלָם, וּמְסַלְקִים אֶת רוּחַ הַמְּשִׁיחַ".

אָנוּ מִתְפַּלְלִים בְּכָל יוֹם וּפָרַס עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמֶךָ, וְזֵהוּ זְכוּת לִימוּד הַזוּהַר הַקְּדוֹשׁ שְׁמַגֵּן וּמְסַכֵּךְ עָלֵינוּ, וְהַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה פּוֹרְשֶׁת כְּנַפְיָהּ וְשׁוֹמְרַת עָלֵינוּ. וְזוֹהִי הָעֲצָה אַחַת הַיְעוּצָה "לִימוּד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ"ו, בְּלִימוּד

ה. הערות

ב. לִימוּד הַזֵּהוּר הַקְּדוֹשׁ צִילָא דְמַהִימְנוּתָא כְּסָכָה: פְּתוּב בְּתַהֲלִים (פְּרָק ק"ח מ') "ה' אָד-נִי עַז יִשׁוּעָתִי סִפְתָּה לְרֵאשֵׁי בְּיּוֹם נְשָׁק". וּבִירוּשְׁלָמִי (בְּמִוֹת דֵּף עח) אָמְרוּ: דְּבַר אַחַר "בְּיּוֹם נְשָׁק" זֶה נִשְׁקוּ שֶׁל גּוֹג. וְכַתְּבוּ הַמְּקַבְּלִים דְּהַסְכֵּךְ שֶׁל הַסָּכָה בְּבַחֲנֵינָת בִּינָה, הַנִּקְרָאֵת אִם הַחוּפְּסֶת עַל הַבְּנִים בְּצִלָּא דְמַהִימְנוּתָא, וְכִמוּ כֵּן הַזֵּהוּר הַקְּדוֹשׁ שְׁלַמוּדוֹ בְּבַחֲנֵינָת בִּינָה, נִחַשְׁבַּ לְסָכָה וְצִילָא דְמַהִימְנוּתָא, וּמְסַכְּפָה וּמַגֵּן בְּיּוֹם נְשָׁק שְׁמַצִּיל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמַגּוֹג (בְּדֵי עֲבוּבוֹת).

ג. תַּנְרַת הַסּוּד הוּא תַּנְרָה לְשִׁמְהָ, (אוֹר יִצְחָק פ"א). וְכִמוּ שְׁאָמַר הַמַּגִּיד לְמַרְן הַבַּיִת יוֹסֵף: אִם תִּקְבַּע עֵתִים בְּחֲכָמַת הַקְּבֵלָה, אֶפְתַּח לְבָבְךָ בְּהַ דְּתַדְבִּיק רִזִּין סְתִימִין דְּלָא יַדַּע יְתַהוּן בַּר נֶשׁ. (מַגִּיד מִישְׁרִים פְּרִשְׁת ב"א) - וְוִי לְעֵלְמָא דְאַנּוּן אֲטִימִין לְבָא וְסְתִימִין עֵינֵינוּ דְּלָא מְסַתְּפְלִין בְּרִזֵּי דְאוֹרִיִּיתָא. (זֵהר חֲלָק א' דֵּף כ"ח). - אֵינּוּן דְּעַבְדִּין לְאוֹרִיִּיתָא יְבִשָׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחֲכָמָה דְקַבְּלָה, דְּגִרְמִין דְּאַסְתַּלַּק נְבִיעוּ דְחֲכָמָה דְאֵיהִי י' מִינָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב' י' בִּישָׁה, וְי' לּוֹן דְּגִרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחַרְבָּא וּבִיזָה וְהִרְגַּ וְאַבְדָּן בְּעֵלְמָא (תִּיק"ז ת"ל).

הזוהר הקדוש בשמחה ובאחדות, אשר בכחו לעצור כל פרענות ולהשפיע כל הברכות ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוהר הקדוש ברציפות - שמציל מן הפרענות - ומביא הגאולה (עיין ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

מורי ורבותי !!!

בָּלָנוּ יחד צריכים להתחזק ולקיים את דברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א, בני שנו מדותי (גיטין ס"ז) ופרש רש"י למדו תורתו, וכבר הבטיח הרעיא מהימנא ואליהו הנביא זכור לטוב שבזכות הלמוד והקריאה בספר הזוה"ק נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק. וראים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלמוד בספר הזוה"ק מבטח לנו שנזכר ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רח"ל.

בעינינו רואים בחוש איך שמתקיימת נבואת הנביא עמוס (פרק ח' יא-יב): "הנה ימים באים נאם ה' אלוקים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים פי אם לשמע את דברי ה'."

ומכל קצוות הארץ דורשים ומבקשים את דבר ה', להתחבר אל התנא האלוקי הרשב"י זי"ע ולהשתתף עם כלל ישראל בלימוד הקדוש הזה. אשר הוי ידוע שכל המסימים את ספר הזוהר הקדוש באחדות בבחינת "כנישתא חדא" (זוהר הקדוש) הם זוכים להיות "אלף המגן תלוי עליו כל שליטי הגבורים" (שיר השירים ד, ד), - עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שליטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה ברחמים. וכבר תקנו גאוני וצדיקי ירושלים זי"ע (בשנת תרפ"א), לארגן אלף סיומי זוהר כדי לזכות לגאולה בבחינת "האלף לך שלמה".

וברוך השם זכינו שבדורנו התאחדו כל כף הרבה אנשים וביחד סימו זוהר הקדוש אלף אלפי פעמים, ויש לנו כבר קרוב לאלף בתי מדרשים שמסיימים כל שבוע את הזוה"ק המחולק ל-70 חלקים סך הכל יותר מחצי מליון סיומים בשנה. ורואים בזה התגשמות הבטחתו של הרשב"י ע"ה, שהכין רפואה למכה, והכין לנו את הזוהר הקדוש כדי שנוכל להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים בדור האחרון, ולזכות ללמוד תורה לשמה, ועל ידי לימוד הזוהר נזכה לחזר בתשובה שלימה בשמחה ובאהבה, ובו ננצל ובו נגאל, (כמו שכתבו כל הצדיקים תלמידי הפעל שם טוב ועוד).

וכתב השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מכאן שחבור הזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו

אֲשֶׁר זֶה תְּהִיָּה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׂאֵמֶר וּבְגִינָה "וּשְׁבַתְּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכוּ', כְּדֵי שְׁבִזְכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁם שְׁלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שֶׁהֶצְרַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הִגְאָלָה הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה הִגְאָלָה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רִצּוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכֶה בָּהּ" (עֲשֶׂרָה מֵאֲמָרוֹת מֵאֵמֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לִיחוֹת הַבְּרִית).

וּנְזִכִיר מְעַט מֵהַמְעַלּוֹת הַנִּשְׁגָּבוֹת שֶׁל לומדי הזוהר הקדוש כמו שְׁנִזְכְּרוּ בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים:

כְּתוּב בְּתִיקוּנֵי זוהר חֲדָשׁ (ע"ב ע"ד, זוהר נשוא). אֵלּוּ שְׁלוֹמֵדִים זֶה־ר... יִנְצְלוּ מִהַמְּבוּל וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג כְּמוֹ בְּתַבַּת נֹחַ, וְכֵן צִוְּהָ הַרְמַח"ל זִי"ע לְלַמּוֹד בְּרִצְיָפוֹת אֶת הַזוהר הַקְּדוֹשׁ כְּדֵי לְזַכּוֹת לְהִינְצֵל וּלְהַפְּנֵס לְתַבַּת נֹחַ שֶׁהוּא הַזוהר הַקְּדוֹשׁ.

וּבְתִיקוּנֵי זוהר (בְּפִירוּשׁ כְּגוֹן הַיָּרֵק) כְּתוּב, נִצּוּלִים מִכָּל פְּגָעִים רָעִים. זֹכִים לְהַשְׁבִּיחַ הַקְּטֹרוּגִים, מִבְּטָלִים אֶת הַקְּלָפוֹת וּמְבִיאִים אֶת הַמְּשִׁיחַ (הַגֵּר"א-אֶבֶן שְׁלֵמָה, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, דְּגִמ"א שְׁמִינִי) מִטְּהוֹר וּמִקְדָּשׁ הַנֶּפֶשׁ. (פְּלֵא יוֹעֵץ). מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאָלָה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גְּדוּל לְיוֹצְרָם (מִק"מ לְתִיקוּן"ז). הַלּוֹמְדִים זֹה"ק בְּחוּל: שְׁעָה אַחַת מְקַבְּלִים שְׂכָר כְּמוֹ שָׁנָה שְׁלִימָה. בְּשִׁמְחָה: כְּמוֹ אֶלֶף שָׁנָה, בְּצַעַר: כְּמוֹ מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה. בְּשִׁבְתָּ: כְּמוֹ אֶלֶף שָׁנָה תוֹרָה. בְּשִׁמְחָה: כְּמוֹ מְלִיּוֹן שָׁנָה. בְּצַעַר: כְּמוֹ מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. (הַר"ח הַטּוֹב, אֲוֶרְחוֹת צְדִיקִים, אַבְדֵּר"ט).

רַבּוֹתֵי שְׁמַעְתֶּם? לִימוּד זֹה"ק בְּשִׁבְתָּ אַתָּה מְקַבֵּל שְׂכָר כְּמוֹ שְׁלֹמֶדֶת 100 מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרַת הַפֶּשֶׁט, זֹאת אוֹמֶרֶת כְּמוֹ לִימוּד ש"ס בְּבִלִי וִירוּשָׁלַיִם מְלִיּוֹן פְּעָמִים, אֵיזָה מִתְּנָה יָפָה נִתְּנוּ לָנוּ מִשָּׁה רַבֵּינוּ, הַרְשָׁב"י, וְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זִי"ע"א !!!

רק הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבונחצירא, "בגדי השדר"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (רבי אברהם אזולאי, פרקי אבות). אם אתה רוצה להשתדך עם עובדי ה' אז תחפש מי שלומד זוהר כשאיבוא המשׁיח יאמר עליהם: "בזכותך הגעתי!, לך יש חלק בגאלת העם!". מי יתן והיה שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים את הזוהר הקדוש... ובנדאי זוכים לגאלה בקרוב בלי חבלי משיח (הצדיק מקאמאנא זי"ע).

וּנְרַמֵּז בְּדַבְרֵי דוֹד הַמֶּלֶךְ ע"ה (תְּהִלִּים פָּרָק ק"ג) "עֲמֹךָ נִדְבַת בְּיוֹם חִילְךָ בְּהַדְרֵי קְדָשׁ מִרְחַם מִשְׁחָר לָךְ טַל יִלְדְּתִיךָ" – שְׂכָאֲשֶׁר עֲמֹךָ מִתְּנַדְבִּים לְלַמּוֹד בְּיוֹם שְׁבַת קוֹדֶשׁ – שְׁזֵה "יוֹם חִילְךָ", שֶׁלִּמּוּד בְּשִׁבְתָּ קוֹדֶשׁ הוּא כְּפוּל אֶלֶף. – "בְּהַדְרֵי קְדָשׁ" – זֶה זוהר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁלִּמּוּד שְׁעָה בּוֹ הוּא כְּלִימוּד שָׁנָה פֶּשֶׁט כְּדַבְרֵי הַכֶּסֶף מֶלֶךְ. "מִרְחַם מִשְׁחָר", הוּא הַרְשָׁב"י זִי"ע, שְׁנַקְרָא "קְדוֹשׁ

מהריון" וכאשר תתקשר לנשמתו על ידי לימוד תורתו "לך טל ילדתיך" – כבאור הספורנו, תזכה לטל החיים ולא תזקין לעולם. שבכך זוכה להיות רענן וצעיר כל ימי חייו ולעבד את השם אלקינו כל הימים מתוך נחת ושמחה.

ואמר רבי פנחס מקאריץ זצ"ל: מלמד צריך שילמד זהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים. כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית¹⁰ (חכם הרזים).

יהודים קדושים! אחים אהובים! ממש תענוג לראות ומפעים הלכבות, האיך נתחברו כל היהודים זקנים עם נערים בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות, ללמד כל שבת קודש [שפידוע מעלת הלמוד בשבת קודש עולה כפול אלה, ולמוד זוהר הקדוש שעה בימות החול עולה לשנה, ושעה בשבת קודש אלה שנה, וכאשר הלמוד הוא מתוך שמחה עולה לערך מליון שנה, ובצער מאה מליון שנה – ראה ספר ערפה של שעה].

ובלמוד במנין מקבלים שכר כפול אלה, כי כל פי עשרה שכינתא שריא, וכל מה דיהבי משמיא נותנים באלף (זוה"ק פרשת ויצא דף קס"א עמוד א'), ובזכוי הרבים עוד כפול אלה כדאיתא במדרש רבא (שיר השירים פרשה ח' פסקא ט"ז¹¹). וממי את למד, משבטו של יששכר ומשבטו של נפתלי, שבטו של נפתלי על ידי שהיו למדין תורה שלא במקומן נטלו שכר אלה הדא הוא דכתיב "ומנפתלי שרים אלה", אבל שבטו של יששכר על ידי שהיו למדין תורה במקומן נטלו שכר מאתים שנאמר "ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם". ובמדרש זוטא (קהלת פרשה ה'): רבי יעקב אמר בשם רבי יוחנן למד ולא למד אין לך הבל גדול מזהו¹². מכאן אמרו אין הרב נוטל שכר תלמידיו

10. הערות.

ד. [אמר המעתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת ראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים].

ה. על הפסוק (שיר השירים פרק ח' י"ב) "כרמי שלי לפני האלה לך שלמה ומאתים לנטרים את פרוי", (תמדרש רבה שיר השירים פרשה ח פסקא טז): האלה לך שלמה רבי הלל בריה דרבי שמואל בר נחמן, הרב נוטל אלה ותלמיד נוטל שכר מאתים מה טעם? האלה לך שלמה רבי אלפסנדר אמר אין הרב נוטל שכר של תלמודו עד שישלימו לאחרים מה טעם האלה לך שלמה, רבי חי' בריה דרבי אבא דיפו אמר, הלומד תורה בצער נוטל אלה שלא בצער מאתים נוטל בשכרו, ממי את למד משבטו של יששכר ומשבטו של נפתלי, שבטו של נפתלי על ידי שהיו עוסקים ולומדים תורה בצער, נטלו שכר אלה הדא הוא דכתיב (ד"ה א' י"ב) "ומנפתלי שרים אלה", אבל שבטו של יששכר על ידי שהיו לומדים תורה שלא בצער נטלו שכר מאתים, שנאמר (שם) "ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם". – רבי יודן בשם רבי בון אמר, הלומד תורה שלא במקומו נוטל שכר אלה ובמקומו נוטל שכר מאתים.

ו. אמרו חז"ל בפרקי אבות (פ"ג י"ז): אם אין קמח אין תורה ואם אין תורה אין קמח, וביאר בספר "מצא

עַד שִׁילְמֵדְנוּ לְאַחֲרֵי. שְׁנֵאמַר "הָאֵלֶּף לָךְ שְׁלֵמָה" וְגו' (שיר השירים ח' י"ב).
הַעוֹלָה מִכַּאן שֶׁהַמְזוּבָה אֶת הָרַבִּים שִׁילְמָדוּ בְּצַבּוּר זֶהֱר הַקְדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ
שְׁעָה עוֹלָה לוֹ כְּמוֹ לַמּוֹד תּוֹרַת הַנְּגִלָה 100,000,000,000 שָׁנָה - מֵאָה
טְרִילִיּוֹן שָׁנוֹת תּוֹרָה. [וְכָל אֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת לְזֶה בְּקִלּוֹת אִם בְּעַל נַפֶּשׁ הוּא],
וּבְזֶהֱר רַעֲיָא מֵהַמְנָא פְּרָשַׁת מִשְׁפָּטִים (ק"ט) כְּתַב, שִׁישְׂרָאֵל שֶׁהֵם נִקְרָאִים
"אֵילַת" הֵם נִרְדָּפִים מִפְּנֵי הָרָשָׁעִים, וְאֵז יִתְעוֹרֵר נִפְתָּלִי שֶׁהוּא "אֵילָה שְׁלוּחָה
הַנּוֹתֵן אִמְרֵי שְׁפָר", וְהוּא יְעוֹרֵר אֶת הַמְּשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שֶׁהוּא מֵצַד יָמִין, עֵינַי
שָׁם. וַיֵּשׁ לְרַמְזוֹ שֶׁנִּפְתָּלִי הֵם אֵלּוּ שְׁמוֹסְרִים נִפְשָׁם וּמִצְעָרִים עֲצָמָם לְזִכּוּי
הָרַבִּים, וְהֵם זֹכִים לְקָרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה וְלְהִבִּיא אֶת הַמְּשִׁיחַ, וְדוֹקָא הָאוֹחֲזִים
בְּמֵדַת נִפְתָּלִי שֶׁהֵם מְזַכִּי הָרַבִּים בְּלִימּוֹד הַתּוֹרָה וְאֵינָם נַחִים בְּמִקּוּמָם, הֵם
אֵלּוּ שְׁמַעוֹרְרִים אֶת הַגְּאוּלָּה וּבְזִכּוֹתָם הַמְּשִׁיחַ בָּא.

עַתָּה צְרִיךְ לְהַחֲלִיט הֲאִם אַתָּה שִׁיךְ לְמִי שְׁרוּצָה לְזַכּוֹת לְמֵאָה טְרִילִיּוֹן שָׁנוֹת
תּוֹרָה, וְלְהִבִּיא אֶת הַמְּשִׁיחַ, אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם לְפוֹל לְקַלְפַּת הָעָרֵב רַב, כִּי
זֶה כְּנֶגֶד זֶה עֲשֵׂה הָאֲלָקִים, וְהַבּוֹחֵר בְּקֹדֶשׁ הוּא חוֹשֵׁק לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים
וְזִכּוֹת הָרַשָּׁב"י תַּעֲמַד לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם בְּזֶה וּבְכָא.

מִזְרֵי וְרַבּוֹתֵי, תִּרְאוּ אֵיךְ יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּקִלּוֹת לְמֵאָה טְרִילִיּוֹן שָׁנוֹת תּוֹרָה
אַתָּה קוֹנֵה 10 סְטִים שֶׁל 10 פְּרָכִים זוֹהֵר עִם בִּיאוֹר שְׁזֵה עוֹלָה
1300 ש"ח, כָּל סֵט 130 ש"ח, מִמֶּשׁ בְּחִינָם וּתְאָרְגָן בְּשַׁבַּת שְׁעֶשֶׂר אֲנָשִׁים
יְלַמְדוּ שְׁעָה אַחַת זוֹהֵר הַקְדוּשׁ, יֵשׁ לָךְ זְכוּת שֶׁל מֵאָה טְרִילִיּוֹן שָׁנוֹת תּוֹרָה
וְכֵן כָּל שַׁבַּת וְשַׁבַּת, כֵּן יֵשׁ לָךְ זְכוּת לְהַצְלִיל עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹת וְלְהִבִּיא
אֶת הַמְּשִׁיחַ, בְּרוּךְ ה' הַרְבֵּה צְדִיקִים זְכוּ כִּבְר לְקִנּוּת וּלְחֵלֶק עֲשׂוֹת סְטִים
וְאִירְגְנוּ שִׁיעוֹרִים אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקָם וְאֲשֶׁרֵי יִלְדָתָם, אֵלּוּ הֵם הַעֲשִׂירִים
הָאֲמַתִּיִּים, וְכָל יְהוּדֵי הַמְּאֲמִין בְּשִׁכָר וְעוֹנֵשׁ בְּאֲמַת, יִרְאֶה לְאַרְגֵן מִנֵּין יְהוּדִים
שִׁילְמָדוּ בְּצַבּוּר שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת זוֹהֵר הַקְדוּשׁ וּמְשִׁיחַ יוּכַל לְבוֹא בְּמִהְרָה.

ס. הערות.

חן במדבר" קמח גימטריה 148 למד במילואה גימטריה 74 פעמיים למד = 148 לרמז שצריך שני למד,
שעה ללמוד וללמד, ורק אז זוכה לתורה. זהו הפוננה אם אין קמח אין תורה, כדאינתא במדרש קוהלת
הנ"ל, ואם אין תורה פירוש תורה לשמה אז אין קמח, כמו שכתב האור החיים הקדוש (פרשת תרומה)
שרק תורה לשמה מצילו מהצער, ויש לרמז קמח נוטריקון מלחמה קדושה שרק בזכות תורה לשמה
זוכה ללחום את מלחמות הקדושה, עכ"ל. ומבואר בספרים הקדושים - עיני בספר אור הזוהר, שרק לומדי
הזוהר זוכים לתורה לשמה, וכן כתב רבי אברהם אזולאי ז"ע בפירושו על פירקי אבות וכן כתב הצדיק
רבי אליעזר פפא ז"ע בספרו פלא יועץ שרק הדבקים בתורת הרשב"י זוכים לעבוד את השם שלא
על מנת לקבל פרס. וידוע מצדיקים קדמונים שלא נכנסו לבית אם אין שם זוהר הקדוש ונעם אלימלך;

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.." ולקרב הגאולה - הנך יכול להיות שתף במפעל הזוהר העולמי ולזכות את כל היהודים בלימוד הזוהר הקדוש על ידי חלוקת ספר "ערפה של שעה" המעודד ומעורר ללמוד זוה"ק בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב, וספרי תיקוני זוהר, אדרא, תיקוני זוהר המחולק, ועוד ספרים נפלאים אשר לא נראו בכל העולם כולו, כגון זוהר המחולק לתתק"ס חלקים, שבזה מטרה את העולם כולו, ותכף ומיד נגאלים.

ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיזקפו לזכותך בנוראות!!!

בהזדמנות זו אני רוצה להכיר טובה למזכה הרבים הגאון הצדיק המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א, וכן לצדיק המיוחד בזכוי הרבים ובפרט בהדפסת הזוהר הקדוש, ותורת הרשב"י, רבי פנחס ראובן שליט"א, על פועלם ומסירות נפשם להדפיס עשרות אלפים ספרי זוהר הקדוש במחיר מסבסד. למען ישמעו וילמדו כל ישראל את לימוד הזוהר הקדוש, שלא יהיה בית יהודי שאין בו לימוד זוהר הקדוש, וכן תודה נפלאה לארגון הקדוש "הידברות" המקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם כולו, וכל הצמאים ממנו שותים, אשר לקחו על עצמם משימה קדושה לחלק זוהר הקדוש לכל התומכים והמשתתפים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשבוחו לאבינו שבשמים.

ה. הערות.

ז. ומסופר על האי גברא קדישא רשכבה"ג מרן מהר"א מבעלזא זיעועי"א, [ימא דהילולא כ"א מנחם אב (תשי"ז)], לאחר שניצל בניסי ניסים מהמלחמה הנוראה, ועלה לארץ הקדושה טרם הכנסו לדירתו צנה להביא ספר הזוה"ק (ממחנותי להבחי"ח) וזקא מכ"ק מרן האדמו"ר הגה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא זיעוכי"א (ירושלים), מפני שאצלו נדאי יש זוהר הקדוש שלומד בו.

ח. ובהיותי בעיר האבות "באר שבע" אחרי הדרשה שאמרתי שם על גודל לימוד הזוהר הקדוש בא לפני יהודי בא בימים וסיפר ברבים אשר בצעירותו למד תורה בישיבה, ולדאבון לב הושפע מהערב רב, ונפל מיהדותו אשר מלבד שבת וכשרות כפי השגתו, לא שמר דבר.

יום אחד בא לידו ספר הזוהר עם פירוש הסולם, ונכנס בו חשק ללמודו. וכך מידי יום בימו ללמוד מספר דפים למרות לעגם והפרעתם של הסובבים אותו, וכאשר שם כיפה לכבוד תורת הרשב"י, צעקה עליו זוגתו, האם השתגעת? מה קרה לך שאתה לובש כיפה?

אמר לה מה איכפת לך אני רק לומד היסטוריה, והסתיר את לימודו כדי שלא תפריע לו. וכך המשך מידי יום בימו עד שסיים כל הזוהר הקדוש, תיכף לאחר מכן נכנס בו התעוררות מאוד גדולה לתשובה אמיתית, והתחיל לקיים כל המצוות, והיום הוא יהודי פשוט הדבוק בתורת הרשב"י. מכאן רואים פמה גדול כוחו של רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום.

וּכְבֵּעַת אֵין לְשׁוּם יְהוּדֵי תְרוּץ מְדוּעַ לֹא יִלְמַד זֹהָר הַקְדוֹשׁ, אֲלֵא כָּל יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרִים מְקַשְׁיָבִים וְלֹמְדִים זֹהָר הַקְדוֹשׁ וּמְקִימִים דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים,
מִפִּי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה, שֶׁאָמַר: "בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" (רעיא
מְהִימְנָא נְשֵׂא קב"ד), בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן.

ס. הערות.

וְעַל זֶה אֶפְשָׁר לְהַמְלִיץ בְּדַבְרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים: הַלְוֵאֵי אוֹתֵי עֲזָבוּ וְאֵת תּוֹרַתִי שְׁמְרוּ, לְשִׁמְעוֹר שְׂפָה
מִחֲזִיקִים לְמוּטָב - וְזֶהוּ הָאוֹר הַגָּנוּז בַּתּוֹרָה, וּכְדַבְרֵי קְדִישׁוֹ שֶׁל הַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל ז"ע, שֶׁהָאוֹר הַגָּנוּז לְצַדִּיקִים
טָמוּן בַּתּוֹרַת הַרְשָׁב"י ע"ה.

ספר הזהר הוא כמו תבת נח - ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס

כִּי חֲבוּר זֶה שֶׁנִּקְרָא סֵפֶר הַזֹּהָר הוּא כְּמוֹ תֵבֶת נֹחַ, שֶׁבּוֹ הָיוּ מֵיָנִים הַרְבֵּה וְלֹא הָיָה קַיָּים לְאוֹתָן הַמֵּיָנִים
וְהַמִּשְׁפָּחוֹת כָּלֵם אֲלֵא עַל יְדֵי כְּנִיסָתָם לְהַתְבָּה כֵּן הוּא מִמֶּשׁ... כֵּן יִכְנָסוּ הַצַּדִּיקִים אֶל סוּד אוֹר חֲבוּר הַזֶּה
לְהַתְקִים, וְכֵן סִגְלַת הַחֲבוּר שֶׁמִּיד שְׁעוֹסֵק בְּחַשְׁקוֹ אֶהְבֵּת הַשֵּׁם יִשְׂאֲבֵנוּ כְּשֶׁאֵיבַת הָאָבִן הַשּׁוֹאֲבַת אֶת
הַבְּרָזֶל וְיִכְנָס אֵלָיו לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ וְתַקּוּנוֹ, וְאֶפְלוּ אִם יִהְיֶה רָשָׁע אֵין חֲשָׁשׁ אִם יִכְנָס. (אוֹר

קָר, שְׁעַר א' סִימּוֹן י')

